څه ليکل يا ليک پوهه

د

Ketabton.com

اروانباد استاد ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سر ليك:	مخ:
دعا	١ـ٢
رحم وکړه	٢ـ٣
سودا ګوره!	٣
خلک وپېژنئ!	٤ـ٥
دکوم ځای دی؟	٥
کوم يو ښه دی؟	٦
وښيه څوک دی؟	٦
رشوت خوره! ته راپه يادشوې	٧
سياست	٧
خلک څه وايي؟	٧ـ٨
څوک وايي؟؟	٨
څه وکړو؟؟	٩ـ١٠
وويريږئ اومه ويريږئ!	١٠ـ١١
استاذويل!	١١ـ١٣
عجيب انسان	١٣
خان لالا	١٣ـ١٤
رشوتونه	١٤ـ١٥
دمتملقينو منطق	١٥
د ښځو ډار	١٥
مور په هرچاپسې نه ځو	١٥
په خروکښې هم الفت شته	١٦
درجب خان دعوتنامه	١٦
نتيجه يعنې څه؟	١٦ـ١٧
انسان يعنې څه	١٧ـ١٨
خوشحالي اوغم	١٨ـ١٩
آرزو	٢٠ـ٢١

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

دعا

دټول جهان واکداره! ته هر څه لرې او هرڅه کولی شې د هرچا امید تاته کیږي او هر څوک هرڅه له تاغواړي، ستا

خزانې اوکار خانې ډکې دي، ستا په باغونوکښې دشودو، شرابو اوعسلو ویالې بهیږي.

ستابخششونه اوانعامونه بې پایانه دي، ستا د رحمت نور په ځمکو او اسمانو کښې نه ځائیږي.

فقیران اومسکینان درنه د ډوډۍ سوال کوي.

ماړه او بډایان درنه اشتها او د هضمولو قوت غواړي.

څوک درنه په زاریو او دعاګانو اولادونه غواړي ځنې وایې چې مال او دولت راکړه!

یو وایې جنت مې په کار دی بل وایي له د وزخه امان اوپناه غواړم.

څوک د حورو شوقمن دی او د چا غلمانو ته نیم زړه نشته.

مرتبې او لوړې درجې له تاسره دي، کامیابي اوموفقیت ستاپه توفیق حاصلیږي.
دین او دنیا ستا په لاس کښې دي، راحت او زحمت، عزت او ذلت ستا له خواانسان ته رسي.
بهار او خزان ته راولې، مرګ او ژوند ستا په اختیار کښې دي
هرڅه ته کوې او هرڅه له تاغوښتل کیږي.
ددې جهان او د هغه جهان اجرونه، خیرونه، خوندونه او خوشحالي خلکو ته ته ورکوې.
زه پوهیږم چې تاسره هرڅه شته.
مګر زه هر څه نه غواړم.
زما دعا او د زاهدانو دعا، زما ارزو او دپاد شاهانو ارزو یو راز نه ده.

زما سوال لدبډایانو اومسکینانو له سوال ډیر فر ق لري.

زه نه وایم چې ځمکې او پیسې راکړه.

نه غواړم چې عزت مې ډیرلوړ او رتبه مې لوړه شي.

موټرونه اواسونه مې نه دي په کار.

قصرونه او عمارتونه نورو ته ورکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټې او باغونه هغه چاته وبخښه چې په خاورو نه مړیږي.

په بانکونوکښې دسوداګروپیسې زیاتې کړه.

دبزرګی اعتبارمه راکوه! ځکه چې ستا په اطاعت اوعبادت له خلکو نه اجراو عزت غوښتل راته ښه نه ښکاره کیږي.

زه له دې ټولو نه تیریم او نور څه غواړم.

زه هغه څه غواړم چې ته یې هم غواړې او په طلب کښې یې یې.

هو! زه ستا له رضانه خلاف څه نه غواړم.

زه وایم په جهان کښې د ظلم بیرغ نسکور کړه.

حق او عدالت ته قوت ورکړه!

په زړونوکښې رحم او د خیر مینه واچوه!

په دماغونوکښې د حق نوراو د حقیقت رڼا پیداکړه!

ته کولی شې چې د ظلم قوت په ورو ورو کاڼو میده میده او ذرې ذرې کړې یا د هوا په میاشو ظالمان تباه کړې.

مګر موږ د اتوم په بمونو هم داکار نشوکولی.

رحم وکړه

دتورې کیږدی او د ډیرو رمو خاونده!
په دې سره او ټکنده غرمه کښې.
په دې وچه بیدیا اوسپیره صحراکښې چې یخې او بـه یخ سیورئ، تـوده ډوډی، شـودې او مستې، کـوچ او پیروی،
کورت او غوړي، پوځې او پنیرونه هر څه له تاسره دي.
په خوارانو او بې وزلو رحم وکړه!
له مسافرو او لارویو نه خپل خوړونکي سپي ایسار کړه!
هرڅوک چې راځي اوستا د کیږدی ترسیوري لاندې کیږي هغه له خپلو سپیونه ساته او قدریې کوه!
ای د خرو‌ړو سپیو خاونده!
ستاد سپیو تاوان له تارسیږي او د دوئ په ضرر باندې ته نیولی یې.
سپي او نفس دواړه یوشان دي او هرشي ته خوله اچوي.
ته خپل سپی ونیسه او په موږ رحم وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته په خپلو سپیو دا ګمان مه کوه چې دوئ به هروخت ستا دښمنو او غلیمانو ته غاپي.
دوئ ډیر ځله داسمان ستورو اوسپوږمۍ ته هم غاپي او ستا په ملګرو او اشنایانو هم بلوسي اوغوټې وهي.
آه_ هیڅوک زما نارې نه اوري.
دخپلوسپیو حملې هم نه ویني.
دوئ ولې څه نه اوري؟
ولې څه نه ویني؟
ولې په چارحم نه کوي؟
پردي خوبه نه وي؟ کیږدی خو د پښتنو معلومیږي.

سودا ګره!

هرڅه چې خرڅوې هغه خرڅ کړه مګر خپل دین او ایمان مه خرڅوه!
هرڅه چې خورې هغه وخوره!مګر سودمه خوره! اوپنځه ګوتې په خوله مه منډه. هرڅه چې اخلې هغه واخله مګرد خوار وغریب ازار مه اخله!
له هر ځایه چې هر څه راوړې رایې وړه! مګر ګوره! چې بې انصافي او بیر حمي درسره رانوړې.
په اسونو او موټرو سوریږه! خو د چاپه اوږومه سپریږه!
له ښاره اوزه خوله نرخه اوله چتې مه اوزه !
لوی لوی کورونه د ځان لپاره جوړ کړه ! خو دخپل واورې دبل په بام مه غورځوه!
پتې ډیرپیداکړه مګر خپل پېتی مه درنوه! او ځانته اغزي مه کړه.
دځان غم دې وخوراوس د نوروغم هم وخوره!
لوړې بنګلې دې پیداکړې لوړ همت هم پیداکړه!
خلک وایي په ډیرولیونی خوښ دی ته هم په لږه ګټه قانع شه او لیونی کیږه مه !
بډایانو وپیژندلې مګر خوار اوغریب دې نه پیژني.
راشه! دوئ ته هم ځان وښیه ددوئ په غم کښې شرکت وکړه!
په دې شرکت کښې که هرڅومره سهمونه ولرې هغه هیڅکله نه ضایع کیږي او ګټه یې یوپه لسه بلکه بې حسابه ده مګر دا سود نا روا نه دی روادی، بې انصافي نه ده انصاف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك وپيژنئ!

هغه څوک چې دمملکت کارونه يې په لاس کښې دي او د واک و اختيار خاوندان بلل کيږي يا په وطن کښې تاثير اونفوذ لري پوره وپيژنئ!

هغه کسان چې زموږ لپاره خدمت کوي يا زموږ په سرتجارت کوي بايد وپيژنو او ښه يې وپيژنو.

پيژندل دانه دي چې فلانکی رئيس يا وزير دی، هغه بل په ملک او وطن کښې ډير عزت او اعتبار لري، ددې بل ما ل او دولت ډير دی، يا په لوړو ځايوکښې په ښه نظرليدل کيږي.

دا راز پيژندل زه نه وايم زما مقصد انسان شناسي او دسړو پيژندل دي نه د چوکيواو نومونو پيژندنه.

موږ بايد ترهرڅه د مخه سړي وپيژنو او دامعرفت په صحيح ډول حاصل کړو.

ددې معرفت لپاره ډيرې پخې سترګې اوصايب نظرپه کار دی.

دانسان جو هر او ذاتي قيمت معلومول دجواهرو له پيژندلو يو په څوګران اومهم کاردی.

انسان په ډيرو پردو او ډيرو رنګونوکښې پټ دی او غير له دغو جامونه ده نور کالي هم زښت ډيراغوستي دي او ډير لباسي مخلوق دی.

دی په هرځای کښې بيله جلوه لري، دمنبر په سر يو راز اوپه خلوت کښې بل راز دی.

په بازارکښې انګورنه خوري په کورکښې بوتلونه په سراړوي او په دوايرو کښې د خلکو ويني څښي.

موږ بايد دهر چامعنئ اوحقيقت ته وګورو او په لباسونو، نومونو، رنګونو و نه غوليږو، که تاسې زما منئ د چا قصرونو، منصبونو ته مه ګورئ بلکې کار، فکر، ارادې عمل او ارزوګانوته يې وګورئ!

تاسو بايد په سړويسې وګرزئ! اوسړي ولټوئ!

هغه کسان چې دمملکت بهبود او سعادت غواړي او د اجتماعي درد احساس خاوندان دي هغه وپيژنئ او په محبت ورته وګورئ!

اوس هغه وخت تيرشو چې يوسړی به دمعاش او رتبې، عزت او اعتبار له مخې پيژندل کيده او بيا به د قوت او اقتدار له خوا ورته خلکووکتل.

دې عصر هغه باداران او اغاګان له اعتباره وغورځو ل او دوطن خدمتګارانو ته په قدر اواحترام ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وخت انسان په انسان کښې معنويت او فضليت لټوي.
په دې وخت کښې هماغه سړی ښاغلی او منلی دی چې وطن او مملکت ته يې خير او نفع رسيږي. او س هغه وختونه لاړل چې خلکو به جاه و جلال يا د ريا او تذوير په طلسم کښې ځانونه پټ کړل او چا به يې کار او عمل ته نه کتل.
ددې زمانې ائينه بل راز ده اوعلاوه دلباس او جامو په صفايي او خيرنتوب، دانسان معنوي توروالی اوسپينوالی هم سړي ته ښيي.
تاسې ښه ځيرشئ! دغه لوی خلک او درتبو او مقامونو خاوندان ټول په رښتيا لوی نه دي، اونه ټول واړه خلک حقيقتاً واړه او کوچني دي.
اوس موږ پوهيدلی شو چې په مشرانو کښې کشران اوپه کشرانوکښې مشرا ن شته.
له لرې اوله ورايه خلکو ته مه ګورئ او محض امريت اوماموريت په نظرکښې مه نيسئ! دوطن اومملکت صادق خدمتګاران له دروغجنو او مظاهره کوونکو نه بيل کړئ او خلک وپيژنئ!

دکوم ځای دی؟

يوکوربې دلته دی بل په کابل کښې، بل په يو بل ځای کښې.
څه ځمکه په کوهدامان کښې لري، څه په بغلان کښې څه په يوبل ځای کښې.
نغدې روپۍ يې په رشوتو نو دلته پيداکړی مګر ګټه وربانديې نور بانکونه کوي په يوبل ځای کښې .
ته ووايه چې دا دکوم ځای دی؟
مينه يې له دې خلکو سره نشته او د نوروملکونو خلک ورته ډيرګران دي.
ددې وطن له شعر او موسيقۍ نه خوند نه اخلي او د خارجي موزيک په صفت مړيږي نه. موږ ته په نغوت او نفرت ګوري او دپرديو مستخدمينو په مقابل کښې ډيره تواضع کوي. ته ووايه چې دادکوم ځای دی؟
دی د هيڅ ځای نه دی ځکه چې هرځای دده دی اوسړی ورته هر ځائي، ويلی شي.
هو! دا هغه مرغان دي چې څلور فصلونه په څلور ممکلتونو کښې تيروي او وطن نه لري، وطن نه پيژني، ديوه وطن په هواکښې نه الوزي او دوطن سړې او تو دې نشي تيرولی. دا هغه عياشان دي چې بې له عيش او راحت نه نورڅه نه پيژني او له وطن سره هيڅ مينه او علاقه نه لري.
موږ هغه کسان ددې وطن بللی شو چې دوطن په کاڼو او بوټو سر وركوي او په سختو ورځو کښې دوطن په کاريږي که څه هم پوله او پټی نه لري او په زړوکو ډلو او جونګړوکښې اوسي.
هو! زما په عقيده دا وطن د هغه چا نه دی چې د ډيرو ځمکوقبالې يې اخستې دي بلکه د هغه چا دی چې د وطن مينه يې په زړه کښې ده او له وطن سره علاقه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم یو ښه دی؟

یو دی چې په خبرو ډېرښه پوهېږي د هر مطلب لپاره ډېرښه پیرایه او ښه دلایل پیدا کولی شي، د خپل منطق په زور هرڅوک تیرباسی او له ډېره عقله ویښته چوي.
ساحر نه دی مګر یوشی په بل راز ښودلی شي او د خلکو په اذهانو او نظرونو هر راز لوبې کوي.
عملاً هیڅ نه کوي مګر په خوله هر څه کوي او هرکار ځانته منسوبوي.
بل هغه دی چې ډېرې خبرې او مبالغې نشي کولی، د ځان ښودلو او ځان ستایلو اقتدار نه لري په هره خبره کښې لکه د شړومبو مچ نه لوېږي، دهرچا توجه ځانته نشي جلبولی په مجلسونو کښې په وچ زور ځانته دخبرو موقع نه پیداکوي اوپه پټه خوله کار کوي په دماغ کښې یې ښه ښه فکرونه او په زړه کښې یې د وطن اوقام مینه ډېره ده مګر په خوله څه نه وایی او خپل صفتونه نشي کولی.
ته وواېه! چې کوم یوښه دی؟
زه خو وایم چې دی ښه دی مګر د هغه قدرکیږي او دده نه کیږي.
هغه پیژنو اودانه، د هغه ساحرانه کلمات رابانديې اثرکوي او دده صفايې او معنوي فضلیت رانه پټ دی.
هو! مونږ په خبرو غولیږو او حقایق نشولیدلی.
مونږ باید دانقیصه رفع کړو او خپل احساس او ادراک علاج وکړو.
مونږ په غوږو اورو او په سترګو څه نه وینو ځکه کارونه خراب او خبرې ښې دي.

وښیه څوک دی؟

اصلي نوم یې نشم اخستلی مګر رسمي نوم یې مامور صاحب دی.
په کارنه پوهیږي مګر په خوشامدو او چاپلوسۍ ډېرښه پوهیږي.
دلویو او معتبرینو په مخ کښې د حاضر باش او خانه سامان کار کوي مګر د خورانو او غریبانو سلا م هم نه اخلي.
سواد نه لري، مکتب یې نه دی لوستی، مدرسه یې نه ده لیدلی، اخبار اوکتاب نشي لوستلی مګر ماموریت کولی او ساتلی شي.
په درباري اوضاعو کښې دټولو استاد دی مګر انسانیت اوسړیتوب یې هیڅ نه ده زده، مکتوب نشي لوستلی مګر شطرنج کولی شي.
لیاقت نه لري مګر ډوډۍ لري.
دخدای طاعت ته یې ملاماته ده مګر دامرانو په اطاعت کښې اول نمبراخلي.
دنیا یې ډېره ده مګر همت یې کم دی.
تنخوایې لږه ده او جایداد یې ډېر دی.
مسافر او فقیر ته یوه سوې مړی نه ورکوي مګر مېلمنوته هره شپه چرګان حلالوي.
غل نه دی مګر له غلوسره سمه نیمه برخه لري. ساحر نه دی مګر په یو څوخبرولوی لوی خلک ړانده او کاڼه کړي.
وښیه! څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشوت خوره! ته راپه یادشوې

چاوویل: ټنديري مګر مړيري نه، ماته سمد لاسه ته راپه ياد شوې.
بل وويل: ګېډه خوېي مړه ده مګر سترګې يې وږي دي، بيا ته راپه ياد شوې.
يوه وويل: قصاب نه دى مګر ډيرخلک يې بې تيغه حلال کړي دي، دلته هم ته راپه يادشوې.
هغه بل وويل: منګولې او پنجې يې دليوانو نه دي او خونخواردى د ا ځل هم ته راپه ياد شوې.
بې ګناه خلک مې په زندان کښې وليدل، ته راپه ياد شوې.
هغه ورځ چا پوښتنه وکړه چې په غلو زهير، دمجرمينو طرفدار، دمظلومانو دښمن، د ناحقې ملګرى، د قاتلانو حامي خوک دى؟
ماته ته راپه ياد شوې.

سياست

وايه يوځه کوه بل ځه.
له بل نه پوښتنه کوه! پخپله هيڅ مه وايه!
په شپه کښې د لمر ورانګې ښيه! په ورځ کښې دتورتم ښيې.
که خبروې ځان نا خبره کړه! که خبرنه وې د با خبرى مظاهره کوه!
شکره لکه مرچ خوره. مرچ لکه شکره.

خلك څه وايي؟

يو وايي په دوايروکښې بې پيسو د چاکارنه کيږي، بل وايي دخان اوملک رسوخ او اعتبار ورځ په ورځ زياتيږي او ضعيفانوته پنجې تيرې کيږي.
خوک وايي دلته نوى نهضت او فعاليت نشته، ځيني وايي صحيح اشخاص او دفکر خاوندان نشته.
شاعر وايي: نشاط او طراوت، ذوق او سرور، احساسات او جذبات نشته.
ملا وايي: دجلال آباد په نوي ښارکښې مسجد او د اذان غږ نشته.
رجب خان وايي: د جلال آباد نوى ښار جوړنشو او زوړ ښارپه لوى لاس وران شو.
دنوي ښار نقشه لکه دسيدجما ل الدين قبر، ياد قرغې بند هيڅ نه جوړيږي او هيڅوک نشي پوهيدلى چې دښار مخه کومې خواته ده او ځنګه يا کله جوړيږي.
حميدوايي:

چـــې دې نکړيـــه نيکيـــو ننـــګ ونـــام لـــوړ   پـــه دوه چومـــه دې د خټومشـــه بـــام لـــوړ

بل ځاى وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ریـا پـه حـق پرسـتو پـورې خانـدي　　پـه هـردم دبـرهمن بـت پرسـتي

یونس وايي:

بنـدګي چـې د ریـا کـوي یونسـه!　　دهغـه ږیـره خیشـته ده نـايي غـواړي

پـه لباس کـې څـه دخدای بنـدګي نشـي؟　　چـې جامـه دې د ریـا واغـو سـته برګـه

علیخان وايي:

ژوبـل زړه بـه دې روغ نکـړي علیخانـه!　　پسـې مـه ځـه جراحـان دي طبیـب نشـته

دبغـل پـه کتـاب څـه شـیعلم بویـه　　هرصـحاف پـه ملایـانو حسـاب نـه دی

پیرمحمد وايي:

داد فریـاد مـې ترفلکـه نـه رسـیږي　　دېتنـګ پـه دود وریتبـرم خمـوش ځکـه

شیدا وايي:

چـې لیـده پکـې اثـر د الـم نشـي　　څـه حاصـل لکـه شـبنم لـه چشـم تـره

خوك وايي؟؟

خوک وايي چې کوږ بار ترمزله نه رسیږي او د دروغو مز ل لنډ دی.

د دروغو مزل خو تراخرته پورې دی اوکاږه باږونه ترهماغه وخته مزله ته رسیږي.

خوک وايي چې بد ګرزي بد پرزي.

که دا خبره رښتیا وای اوس خو به یوسړی روغ نه و پاته.

خوک وايي چې د دروغجن مخ توردی. ماخو ډیر دروغجن ولیدل چې مخونه یې تک سپین دي.

خوک وايي چې دشیطانانو دې کور وران شي.

خوک وايي چې دغله په غره کښې ځای نشته.

رادې شي ودې ګوري چې ښارونه بازارونه ترې نه دي ډک؟

خوک وايي چې غل نه یې له پاچا مه داریږه!

ایا دناحقي له شاهدانو نه ویره نه ده په کار؟

خوک وايي چې په تشو خبروکار نه کیږي؟ دلته خو په خبرو هرڅه کیږي او بې خبرو هیڅ نه کیږي.

خوک وايي چې د غله په ږیره خلي وي ډیر غله شته چې بیخي ږیره نه لري.

خوك وايي چې ډیر وايي لږ ترې خیږي، ما خو ولیدل چې هیڅ ترې نه خیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړو؟؟

موږ ډېر کارونه لرو او زموږ وظايف ډېر سنګين دي.
هرڅه چې کوو هيڅ نه کيږي او هيڅ نشوکولی.
داولې؟
داځکه چې: کار په سړيوکيږي او موږ ډېر دکار سړي نه لرو.
څوک چې لږ غوندې سم اوصحيح کارکولی شي خلک يې نه خوښوي او ناکامه کوي يې.
هغه چې د خلکو خوښ وي هغه بې دخلکو له مراعاتونو نورهيڅ نه کوي او دخلکو د خوشحالۍ د پاره هر څه کوي.
دځنګه خلکو مراعات او خوشحالي؟
دهغو خلکو چې پخپل خيروشرهيڅ نه پوهيږي.
ژرنده او جمايت نه پيژني.
لکه ګډې او اوزې په قصاب او شپون پسې يو راز منډې وهي.
دوه ملکان يې يو د بل سيورى په ډانګو نو وهي.
ددوه خانانو خوسې يې يو ځاى نه څري.
ددوه پيرانو مريدان يې يوله بل سره د خداى لپاره دښمنې کوي.
دوه ملايان يې يو په بل پسې مونځ نه کوي.
دوه تربرونه يو په بل پسې نه ځي.
اجتماعي شعور او احساس په کښې نشته.
له حق اوحقيقت، انصاف او عدالت سره مينه نه لري.
ښه نو موږ څه وکړو؟
موږبايد يو څو تنه د کارسړي پيداکړو.
چې هم کاروکړي، هم په کار پوه وي، هم دکار کولو صحيح طريقه ورمعلومه وي.
ځينې کسان وايې په يوڅو ګلانو نه پسرلى کيږي، په يوه مملکت کښې څوتنه هيڅ نشي کولی، څوتنه به کوم ځاى ته ورسيږي، ترڅوتو ل ښه نه شي کارونه نه ښه کيږي.
په دغسې خبرو ساده ګان ډير ژرغوليږي او هغه کسان چې انسان ته يوازې د جسمانيت له خوانه ګوري بلکې تدبير، فکر او د ادراک قوت ته ګوري هغه پوهيږي چې يو سم او صحيح انسان د يوې سمې او صحيح نقشې او صحيح پروګرام په طرح کولوپه دنياکښې لوى لوى کارونه کوي او ډير خلک په سمه لاره د عالي مقصد په لورې روانولی او بيولی شي.
ددغه شان څو تنو سړو له لاسه ډېر ډير کارونه کيږي او دغسې اشخاص هرځاى ته رسيدلی شي.
په دغسې يو ګل باندې سل پسرليه جوړيږي مګر په څو پسرليوکښې موږ دغه شان څوګلونه نشو پيداکولی ځکه چې نه يې شو پيژندلی.
زه دا نه وايم چې نشته ياپه دې خاوروکښې استعداد محوه شوى دى ، بلکې وايم چې بايد په دغسې سړو پسې وګرزو او د وطن غرونه، کلي او کورو نه وريسې ولټوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ نه یو خبرچې زموږ په غرونوکښې څه راز ګنجونه ترخاورو لاندې پټ پراته دي؟ په دې و چه او سپیه بیدیا کښې کوم ځای دحیات اوبه ترځمکې لاندې غلې شویدي؟ په دغو خوارو او زړو جاموکښې څه راز انسانان پیداکیږي؟
په دغو خلکوکښې چه زموږ نظر اوتوجه نه جلبوي څه فکرونه او څه ارزوګانې موجو دې دي. که موږ په دې پوه شوچې:

دیوسف خیرو جاموکښې څه ګناده   ښه لباس کښې چې ګناه کړي زلیخاده

راځئ، خیرې کړو داسې جامې رګینې   پکې وګورو خیرې ډیرې ننګینې

نو هله به داشخاصو حقیقت او ماهیت ته ورسیږو او زموږ انتخاب به دلباس او څو خوږو خبرو له مخې نه وي بلکې دمعنی او حقیقي هویت له حیثه به وي.
موږ باید هرچاته په ځیر ځیر وګورو او په خلکوکښې سترګې وغړو.
سترګې غړول یاکتل دانه دي لکه چې اوس هم ځینې دجاه وجلال خاوندان نورو ته په حقارت ګوري.
ډیر خلك شته چه د چا تر ږیرې لاندې یې کلونه تیر کړي مګر لیدلی یې ندی.
ډیرخلک وایي او زه هم وایم چې دکارسرې نشته ځکه کارو نه خراب دي.
داخبره له لویونه نیولی، ترووپورې هریوکوي مګر سوا ل دادی چې چیرته؟ او په کوم ځای کښې؟ په یوه کورنۍ او یو ښارکښې نشته؟ که په وطن او هیوادکښې. که چیرې دکلي او کورخبره وي نوکله کله خو په یوه کاله کښې د څښلو اوبه هم نه وي مګر په بل ځای کښې سیند بهیږي او په ځینو کورونو کښې ویالې رواني وي.
که په وطن و مملکت کښې یې لټوو نو په ګوشه کښې هم ځوانان شته او لعل پوره خو په میړو پوره ده.

وویریږئ اومه ویریږئ!

که په زړه کښې فساد او خیانت نه لرئ! که صحیح نیت اوښې ارزوګانې درسره وي، که د حق او حقیقت په قوت عقیده لرئ.

له حق وېلو او حقیقت ښکاره کولو مه ویریږئ او په حقاني جرئت نا حقه ظلمونه او داو هامو بوتان مات کړئ!

په هرځای او هر چاکښې چې خیانتونه او فسادونه، ظلمونه اوبد کارونه، ریا او تزویر، بې کفایتي او نالایقي وینئ ورسره جهاد وکړئ او په هر مورد کښې خپل صحیح او انتقادي نظریات ښکاره کړئ!

له هیچا مه ویریږئ او هیڅکله سترګې مه پټوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل شخصي اونفسي اغراضو لپاره کار کوئ!

که د وطن اوممکلت په نامه خلک غولوئ!

که په زړه کښې ټکي او برګي لرئ!

نو ددې عصر له بصيرت نه وويريږئ اويوه شئ چې کاږه بارونه ترمزله نه رسيږي او بې اساسه عمارتونه ډير ژرنړيږي.

که يو آمر په تاسې باندې سترګې سرې کړي او له قانون اوعدالت نه خلاف امرونه کوي، که يو خان اوملک په خپل زور او قوت تاسې نه بيځايه لحاظونه او مراعاتانونه غواړي که څوک لوړو مقاماتو ته لاره لري او په تاسې د سفارش خطونه راوړي مه ويريږئ او په حق ټينګ ودريږئ.

که تاسې خيانت ته اقدام کوئ يا دنفس دشيطان لپاره حق باطلوئ که هر څومره موافقتونه درسره وي او قوي لاسونه درسره شريک وي، که ټول عمرمويوه اوبل ته تملقونه کړی وي نو د سبا ورځې له باز خواست نه وويريږئ!

هو! د مظلومانو او بې وزلو له فرياد نه وويريږئ!

هغه کسان چې تاسې خپلو معايبوته ملتفت کوي اوستاسې نقايص دربښيي له هغوئ نه مه ويريږئ! مګرله هغو متملقينو نه وډارشئ چې ستاسې خيانت ستايي اوستاسې په سترګو پردې غوړوي.

چاچې په مملکتي دوايرو کښې لکه دشرکتو امران يوازې په پيسو کومه رتبه پيداکړيده يا يې په خوشامدو او تملقو نو ځان يوه حدته رسولی وي او وظيفه نه پيژني بلکې اشخاص او درباريان پيژني، هغه بايدله خپل آينده سر نوشت څخه وويريږي.

هغه کسان چې خدای پيژني او له وطن او ملت سره علاقمند وي دمملکت له تخت وتاج او له خپل اولوالامر او پادشاه سره رښتيانی مينه او علاقه لري د حق او عدالت له مقتضا سره سم د خدای دپاره کارکوي نو :

(لاخوف عليهم ولا هم يحزنون).

استاذ ويل!

استاذ موږ ته درس راکاوه او موږ يې ډيرښه پوه کولو.

دده په تعليمونو، اجتماعي شعور او احساس ډير قوی کيده او په مغزو کښې بيداري پيداکيدله ده موږ ته د حساب او محاسبې اصول هم ښودل او ويل يې تاسو بايد هر وخت له ځانه سره حساب وکړئ او حسابي خلک اوسئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ بې د حساب په درس کښې مور ته ويل:

که يو عدد له بل عدد سره داسې يو ځای کړو چې يو پاس او بل لاندې وي لکه ۲ نو څلور(٤) ترينه جوړيږي او ديوه وجود په بل کښې محوه کيږي او استقلال يې ورکيږي.

مګر که دواړه څنګ په څنګ يو ځای کړو لکه (۲۲) نو دوه ويشت ورځنې جوړيږي او دوه شل کيږي د دواړو عددونو شکلونه اوصورتونه هم په خپل حا ل پاته کيږي.

ځکه چې په دې صورت کښې دملکرتيا، اتفاق او وروولۍ راز پټ دی او په هغه بل صورت کښې تفوق تسلط او محوه کول مضمر دی.

ده ويل که داتفاق او ملګرتيا په صورت يوتن په ځان پسې بل روان کړی شي نوقدر او مقدار يې ډير زياتيږي او مرتبه يې لوړيږي.

(يعنی له احادو نه عشراتو، ماتو او الوفو..... ته خبره رسيږي). که يو د بل په اوږو سپريږياو بل د بل په اوږو نو که ينځه تنه وي يعنې پنځه الفونه يود بل په سر د پاسه کيږدو همانغه پنځه ورځنې جوړيږي اوشکل وصورت يې هم محوه کيږي

زمونږ استاذ مور ته په حساب او رياضي کښې هم داجتماعياتو او سياسياتو دفلسفې درسونه راکول او مونږ يې پوه کولو چې بايد يو له بل سره داسې يو ځای شو چې دتنازع.....په ميدان کښې څنګ په څنګ ودريږو او څوک د چاپه سربانديې پښې کښيږدي، يو د بل استقلال سلب نه کړي دلاندې کولو او محوه کولو غرض په کښې نه وي بلکې يو د بل درجه او مرتبه لوړه کړي.

ده ويل: مور به يو مخکې کوو او مشرکوو به يې مګريو د بل په سر نه سوريږو او د بل دتيټولو چم به نه کوو.

زمونږ استاد دا هم ويل:

که مونږ دوه مساوي عدونه لکه(۱-۱) (۲_ ۲) (۳ _۳) هريو له بل نه وړاندې وروسته کړو نتيجه يې يوه ده مګر په دوه متفاوتو عدونوکښې تقديم و تا خير ډير فاحش فرق راولي اوپه مقدار کښې ډير تفاوت راځي.

که مور يو او نه يوځای کوو او داسې يې ليکو (۱۹) نولس کيږي مګرشل کيږي نه که هم دغه دوه عددونه داسې وليکل شي(۹۱)خبره سلوته نږدې کيږي او ډير زيادت په کښې راځي.

همدغه سبب دی چې په يو هو جوامعوکښې هغه څوک دمخه کيږي چې قدر او مقداريې له هغه بل نه زيات وي او دده په مخکې توب باندې دجامعې قدر او قيمت ډير لوړيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ باید په دې سرپوه شو او د هر چا استعداد، معیار، مبلغ او مقدارته وګورو.

عجیب انسان

ړوند نه دی مګر خپل عیبونه نه وینې.

کوڼ نه دی مګر خپله اوري اود بل نه.

زړه لري زړه سوی نه لري.

خپله لږه پوهه ورته ډېره ښکاري د بل ډېرعلم ورته لږ معلومیږي.

دبل لږ ما ل ډیر په نظرورځي او خپل ډیر مالونه ورته لږ ښکاره کیږي.

ددې لپاره چې خلک ورته لاس په نامه ودریږي، خلکوته لاس په نامه دریږي.

دفرعونیت لپاره غلامي قبلوي او د عزت لپاره ذلت ته غاړه ږدي.

دین په دنیا خرڅوي اودنیا په پوچو اعتباراتو پلوري.

لکۍ نه لري او خلک ورته بې لکۍ نه وایي.

خلورپښې نه لري او په خلورو روان دی.

آس نه دی مګرخلک په لغتو و هي.

ښکرنه لري مګر سرتمبه دی.

له عقله پیاده وی مګر هیڅکله پلی نه ګرزي اوپه موټرکښې هم د خپل جهل په خره سپور وي.

ته به وایې : دا څوک دی؟ زه وایم: بې پوهې زورور.

خا ن لالا

خا ن لالا هیڅکله بې نوکرو او سړیو نه ګرزي.

دی هیڅا یوازې نه دی لیدلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپل صفت هر څوک خوشحاليږي مګردی بې له خپلو اوصافو بله خبره نشي اوريدلی.
که بل څوک دده صفتو نه بيان نکړي دی پخپله خپل صفت په ښه شان کولی شي اولکه سپايي پخپله ځان ستايي.
خان لا ل بخششونه هم کوي او په کا ل کښې په زرهاوو روپۍ نقداو جنس يوه او بل ته ورکوي مګر خوار اوغريب ته سوی مړی هم نه ورکوي.
حاکم او علاقه دار، مدير او مامور، خان او ملک ته سل قسمه طعامو نه تياروي مګر مسافر، کونډې او يتيم ته يوسکړ ک هم نشي ورکولی.
که تاسي خان لالا خوشحالوئ نو قلم او کاغذ راواخلئ او دده بخششونه حساب کړئ بايي خرڅ يو په لسه زيات وښيئ مثلا دده په مخکې ووايئ چې د خان په کورکښې يو کورکمند د کا ل څلويښت منه لګيږي او دغوريو خوبي هيڅ حساب نشه.
خان لا لا نور صفتونه هيڅ نه پيژني، پام کوئ چې د فضل و لياقت خبرې دده په مخکې ونه کړئ، او داجتماعي خدماتو يا اخلاقي فضايلو نوم په خوله وانخلئ، تاسې به دخانانو په خوی اوبوی بلدنه ياست مګر ماله رجب خان سره ډير صحبتونه کړي او دوئ ډيرښه پيژنم.
ماځينې داسې خانان هم ليدلي دي چې له خوارۍ ژرنده ساتي او له کبره مزنه اخلي.

رشوتونه

رسمي رشوت: هغه رشوت چې حاکمان، ماموران، قاضيان او منصبداران يې اخلي.

غير رسمي: هغه چې خان، ملک، ناظر او نوروته ورکول کيږي.

معنوي رشوت : تملق مخامخ صفتونه دعا ګانې او داسې نور.

دپاک نفسو رشوت: دايکه، دحقوقو پيسې، خدمتونه، مېلمستيا.

د ظالمانو رشوت: هغه رشوت چې حق باطلوي او باطل حق کوي.

دهوښيارانو رشوت: چې کار له حق او اصولو سره سم وکړي او رشوت په کښې واخلي.

افراطي رشوت: چې دبانکونو داسهامو اخستلو لپاره وي.

غير افراطي: چې د نس مړولو اوتن پټولو لپاره وي.

د ريا کارانو رشوت: لړشی ردول او په مجلسونو کښې يادول او په ډيرو باندې غلی کيدل.

دفاسقانو رشوت : پيمخې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحمقانو رشوت: د رشوت په طمع او امید له حق اوقانون نه تیریدل.

دمحطاطو رشوت : د یوه اوبل لحاظونه او مراعاتونه.

دمتملقینو منطق

یوه پاچا له چانه پوښتنه وکړه چې زما په ورغوو باندې ولې ویښته نشته.
هغه وویل ځکه چې پا چا پخپلو لاسونو باندې په لپولپو روپۍ خلکوته ورکوي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا وویل چې دنورو خلکوورغوي خو هم ماغوندې دي.
هغه وویل: هغوئ هم پخپلو لپو ستاله لپو څه اخلي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا بیاوویل: هغه چې زه هیڅ نه ورکو م د هغوئ ورغوي هم دغه شان دي.
هغه په جواب کښې وویل: هغوئ چې ستا پخششونه د نورو په حق کښې ویني نوله ډیر حسرت او ارمانه خپل ورغوي سولوي او افسوسونه کوي.

د بنځو ډار

یوه وویل: زه له خپلې ښځې دومره وریږم چې هر څه وایي هغه کوم.
بل وویل: زه بې له ویلو هم د هغې په رضا کارکوم.
دریم غږکړ چې زه هیڅکله بې له څه تحفې اوسوغاته کورته نشم تللی.
څلورم وویل: ماله ډاره بیخي ښځه نه ده کړې.

موږ په هرچاپسې نه ځو

یوملګری په لاره کښې مخکې شو.
بل ورته وویل: موږ پښتانه یو په چاپسې نه ځو او خوک نه پرېږدو چې له موږ نه دمخه شي.
هغه وویل: رښتیا چې تاسې تل په خروپسې ځې او خره مو په مخکې وي یا د اسونو په مخکې منډې وهئ او په سړو پسې هیڅکله نه ځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خروکښي هم الفت شته

له یوه لیکونکي سره چې تخلص یې الفت و ښوتنه ملګري ولاړو.
ښوتنه خره په لاره تیریدل چې وربوزونه یې یوله بله نږدې کړي و او ښېونه یې ګرول.
یو ه غړ کړ چې په خروکښي هم الفت شته.
الفت سمد لاسه وویل:
هو! لکه زه چې په تاسي کښي یم.

درجب خان دعوتنامه

ښاغلی.......... !
له ډیرې مودې مې دا سودا و ه چې یوه شپه تاسي میلمانه کړم مګر جرئت مې نشو کولی ځکه چې اوړه ډیرګران دي.
نن سهار ستاسي طالع بیدارې وې چې دحاتم طایي کتاب لاس ته راغی او تر تاثیر لاندې راغلم. په همدغه وخت کښي
دامشهوربیت هم راپه یادشو:

مهمان روزي بخود میاورد پس ګناه میزبان رامی برد

نومې له ځان سره فیصله وکړه چې دګل کرم وخت هم دی او دپنج کتاب ملاصاحب هم ویلي دي:

کرم مایهٔ شاد مانی بود کرم حاصل زنده ګانی بود

نو راشه! په یوه دانه ګل کرم به جناب قاضي صاحب او دوه نورملګري خوشحاله کړې او ضمناً به دخپل جود او سخا
یوه دوه ناحقې شاهدان هم دقاضي په مخکې تیرکړې. نو ای ګرانو ورونو ګرانو ملګرو!
(توکل په خدای) بیګاته زما ځای ته راشئ!
مګرګوري! خدای پاک فرمایلي دي: (کلواو اشربو ا ولا تسرفوا).
نوتاسي هم بې امري مه کوئ! ځکه چې دهوښیارانو متل دی : (نیم نان راحت جان).
بله دا چې: طمع رانباید که چندان کنی که صاحب کرم راپیشمان کنی
(لاهور رجب)

نتیجه یعني څه؟

رجب خا ن: داماموری او میرزایان چې نتیجه نتیجه وایي ددې څه معنی اونتیجه څه شي ته وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب خان: لکه له شودو نه چې څوک پیروی ټول کړي یاله مستو نه کوچ وباسي نتیجه هم دغه شان شی دی. کوم مامو ر چې دیوې فقرې تحقیق اوتفتیش ته مقرر شي او له خلکو سره دومره سوا ل او جواب وکړي چې مقصد اومدعا ورکه شي نو بیاچې له هغو پاڼو نه مطلب راباسي نتیجه ورته وایي:

رجب خان: ښه دې پوه کړم، هغه ورځ چې زموږ کلي کښې مړی شوی و او حاکم صاحب له میرزایانو سره راغی قاتلان خو تبتیدلي و مکر دوئ دا نور خلك له سوا ل و جواب لاندې ونیول او یو سوا ل به یې څوڅو ځله کاوه. زه حېران یم چې ولې دوئ یوه خبره دومره شاربې اوخلک په تورااو سپین اړوي اوس پوه شم چې دوئ کوچ ورځنې ایستل او پیسي یې پکې اختسلي نوهرکله چې نتیجه اوپیسي لاس ته ورغلې بیا څوک په مړي پسې ونه ګرزیدل اونه یې چاپوښتنه وکړه.

ښه دمیرزایانو په نتیجه خو دې پوه کړم اوس یو څونورې نتیجې هم راوښیه.

عجب خان: نتیجه په هر ځای کښې فرق کوي څکه وایم چې زموږ په ملک کښې:

دعلم نتیجه: اماتې کول او خیراتونه خوړل.

دماموریت نتیجه : رشوتونه اخستل.

دما ل او ثروت نتیجه: سودکول.

دهوښیارۍ نتیجه: چل اوفریب.

دناپو هۍ نتیجه: شرارتونه او فسادونه.

دناداراۍ نتیجه: غلا او ناحقه دعوی.

د قوت نتیجه: ظلم او تعدي.

دپاکنفسۍ نتیجه: فقر او قرضداري.

دچالاکۍ نتیجه: معتبري.

د چاپلوسۍ نتیجه : دآمرینو خوشحالي.

انسان یعنې څه

ر جب خا ن خوبه تاسې پیژنئ چې وظیفې یې نه دي خوړلي مکرملا شوی دی، د ادبیاتو په فاکولته کښې یې څه نه دي لوستي خومقالې لیکلي اوشعرونه ویلی شي.

داستدلال قوت یې هم بدنه دی اوپه فیلولو جۍ کښې لاس څه چې پښې هم لري، څنګه چې د ده خبرې عجیبې غریبې دي هغسې یې دلایل هم دي.

هغه ورځ چا ورنه پوښتنه وکړه چې انسان یعنې څه ؟

ده وویل:

منطقیان ورته حیوان ناطق وایي یعنې هغه حیوان چې خبرې کوي.

شاعران وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــه نـــــاطق حيــــوان تعريــــف چـــــې دانســـــان کـــــړي

پـــــــــــه خبـــــــــــرو غوليــــــــــــدلي هلکـــــــــــان دي

ســــړی نــــــه دی چـــــې يــــې کـــــار دســـــړونه وي

پـــــــه خبـــــرو کـــــــه هـــــــر څـــــــومره ښـــــــه پـــــــوهيږي

ډاروين وايي: انسان دبيزو زوی يا لمسی دی.
مګر زه بې له خان صاحبه بل چا ته انسان نشم ويلی ځکه چې پاک خدای انسان ته ظلوم او جهو ل ويلی دی اوله خان نه زيات ظالم او جاهل نه پيداکيږي.
رجب خان د لغوي تحقيق په وخت کښې کله چې پښتو يا فارسي لغتونه عربې ته راکاږي نو خان اوخاين له يـوې مادې نه مشتق بولي، مګرکوم وخت چې عربې لغتونه پښتوکوي نو بيا وايي چې (انس) يا انسان له (نس) نه ماخوذ دی نـو د هر چا چې نس لوی وي او په پرديو مالونو هم نه مړيږي هغه خان او حضرت انسان دی.

خوشحالي اوغم

له خوبه راپا څيدم، سترګې مې ومښلې، د ډو ل او سرني اوازمې ترغوږه شو.

يوه شيبه وروسته سره ډولی او لويه ورا رابنکاره شوه چې ډير خلک ورسره خوشحاله روان و.

زه هم له دوی سره ملګری شوم او په دغه خوشحالی کښې مې ځان شريک کړ.

ماغوندې نور هم ډير خلک له دې ډولی سره روان و اوپه پردې واده کښې يې لاسونه غورځو ل. څوک چې ددنيا په خوشحاليوکښې مطالعه لري هغه به ماته هيڅ تعجب ونه کړي.

که موږ د دنيا لويه وراوګورو نو د خو شحالی ناوې ديوه کورته ورځي مګر وچولی دډيرو غوريدلی وي.

دډولی دننه حا ل چاته نه وي معلوم، دډولی خاوند په راز راز تصوراتوکښې ورک وي. او نه پوهيږي چې بيګاته به څه راز بشره ويني؟

دغه مجهوله ليلی او نا معلوم حقيقت په ښايسته حجابونوکښې پټ وي او ټوله ساحري يې په همدغه پټوالي کښې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حا ل کښې چې د واده خاوند لا د حسن او جما ل له مخه پوړنۍ نه و اخستی اویوازې د مينې او محبت په کيف مست و خپل ځان يې دسعادت اونيکمرغۍ رڼا ته ډير نږدې ګاڼه مګرپه حقيقت کښې همدغه شيبه دی دسعادت په غيږ کښې و او د خوشحالۍ پلوشو يې شاو وخوا رڼا کړې وه.

ددنيا هر راز نيکبختي اوهرډول خوشحالي دانسان په احساس اوتصورکښې ځای لري، همدغه احساس دی چې دغم شپې او خوشحالي ورځې يوله بله بيلوي.

همدغه سبب دی چې يوشی يوسړی خوشحالوي او بل خپه کوي ديوه لپاره غم د بل ښادي شي.

موږ په دغه ګمان چې د خپل يوه ملګري کورته دخوشحالۍ ډولۍ ورو تول خوشحاله و، چا به نښې ويشتلې، ځينو اټنونه کو ل، ځينو ټوکې او مسخرې کولې او په همدغه شان وضعيت ماښام تياره کلي ته ورسيدلو او ډولۍ دکاله په مخکې ښکته شوه.

ښځې راغلې او د ډولۍ پردې يې جګې کړې مګر بې له دينه چې يوه ښايسته مړه ناوې ووينې نور څه په کښې نه و.

دغې ښکلې پيغلې دانه غوښتل چې په دغه کاله ننوزي او خپل ګران ملګری په بل چا بدل کړي.

دغه اجباري واده دا مجبوره کړه چې په زهرو ځان ووژني اوله ډولۍ نه جنازه جوړه کړي. د دې حا ل له ليدو سره سم دژړا اوازونه پورته شوه او دهر چاپه احساس کښې بدلون راغی، همدغه وخت موږ و پوهيدو چې موږ له يوې جنازې سره خپل تصوراو ګمان خوشحاله او په خندا روان کړي وو.

زموږ ګمان دومره قوي تاثير درلود چې مړی يې راباندې په ډول او سرنې کورته ووړ.

زما يوه ملګری وويل: په ربنتيا چې خوشحالي څوک په زور او اقتدار يا په ډيرو پيسو کو رته نشي راوړلی بلکې د زړو نو موافقت غواړي.

يو بل ملګری (چې ددې واقعې له عکس سره مخامخ شوی و) هغه وويل:

هرکله چې ګمان دومره مؤثردی څومره به ښه وی چې دا قوت شامدام پاک وساتو اوپه ښه لاره کښې يې صرف کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

هلته لرې دغره په لمن کښې د لمر پلوشو ته څه وځليدل لکه چې په اسمان کښې ستوري او په زړونو کښې دارزوښکلی مخ ځليږي.

زه نه پوهيږم چې دا دسترګو لپاره ځليدونکی شی څه شی دی؟

دکومې مستې پيغلې دلاس ائينه ده، که دکومې معشوقې دغاړې امېل نه کومه قيمت بها مرغلره لويدلې ده؟

د هغې تجلی پلوشه ده چې په کوه طور کښې يې ځان ښکاره کړی که له کوم کان اومعدن نه کوم ښکلی غمی راوتلی دی؟

دغه شان ډيرفکرونه او ګمانونه پيداشو ل او زه يې په هغه لورې روان کړم زه نه پوهيدم چې په څه شي پسې ځم او څه به په لاس راشي؟

زما تصوراتو او خيالاتو دغه مجهو ل شی زما په نظرکښې ډيرښايسته کړی و، زه خپل مطلوب ته په ډير لوړ قيمت قايل وم.

ماله ځانه سره ويل چې په غرونوکښې هرڅه موندل کيږي او په دنياکښې ځينې داسې غرونه هم شته چې دخدای استازو په کښې رازو نياز درلود او د خدايي فکر ونو ځانګوپه کښې ځنګيدلې ده، دلمر اوسپوږمۍ لمړی پلوشې په دوئ لويږي اود خدای د رحمت وريځې مدام د دوئ په سرګرزي.

دغه راز ډير خيالونه او تصورات راسره ملګري و چې زه هلته ورغلم او خپل مقصدته ورسيدم. هغه شی په حقيقت کښې هيڅ شی نه و او د دنيا په بازار کښې يې هيڅ قيمت نه درلوده، زه پوه شوم چې دنيا موږ هروخت په همدغسې شيانو غولولې يو او ډير خوشې شيان يې راته له ورا ځلولي دي.

له موږ سره هروخت لوړفکرونه اوستر خيالات ملګري وي، مګر عملاً په دغسې ناوړه او خوشې شيانو پسې روان يو.

هغه څه چې موږ له لرې وينو اونه يو ور رسيدلي موږ ته ډير ښايسته ښکاره کيږي او په لوړ قيمت ورته قايليږو مګرپس له رسيدلو پوهيږو چې موږ په هسې او خوشې شيانو پسې هڅه کوو او په داسې شي پسې ځو چې هيڅ نه په کاريږي هماغه ليلی چې خلک يې په ديدن پسې ړنديږي ځينې نور چې ور رسيدلي دي هغوئ يې اوس له کته غورځوي او هيڅ قدريې ورسره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیلیٰ دانسان هماغه ارزو ده چې مخکې له رسیدلو یو رازوي او وروسته تر رسیدلوبل راز کیږي او دزړونو له کوره ایستل کیږي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library